Vrijdag, 9 Januari 1942 — DAGBLAD — 59ste Jaargang, No. 3497

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Duitsers sturen Russische strooibiljetten naar families en kennissen thuis.

Situatie op Malakka ernstiger.

Russen jagen Duitsers terug tot halverwege Smolensk

VOORZICHTIGHEID GEBODEN.

Een commentator van het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken adviseerde om de berichten betreffende een dreigende binnenlandse opstand in Duitsland met de uiterste reserve en voorzichtigheid te beschouwen. Hij verklaarde, dat voor zover bekend deze berichten „allen komen uit een enkele bron", die hij echter niet noemde. De waarschuwing van den commentator weerspiegelde de herhaalde vermaningen in sommige delen van de Britse pers tegen de hoop, dat de oorlog kan worden gewonnen door eenvoudig een economische en politieke instorting af te wachten in Duitsland. Zijn verklaring kwam echter na de publicatie in sommige bladen van verhalen, dat de Gestapo machinegeweerposten plaatst in Berlijn en andere steden als een voorzorgsmaatregel tegen mogelijke pogingen om de nazies omver te werpen. (Londen, (AP) 8.1).

VERKLARINGEN IN HET BRITSE PARLEMENT.

Clement Attlee.

Majoor Clement Attlee zeide in het Britse Lagerhuis, dat Generaal Archibald Wavell het commando zal hebben over een groot gebied in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, waaronder Malakka, Nederlands Oost-Indië, de Philippijnen, doch met uitsluiting van Indo-China, Indië en Australië.

Attlee zeide, dat de Britse troepen reeds 600 mijl zijn voortgerukt van hun startpunt in Libye en thans Rommels „Afrika Korps" bestrijden in grote tankgevechten.

Hij zeide, dat het initiatief zowel te land als in de lucht definitief naar de Russen is overgegaan in grote gebieden van het Oostelijk front.

Het Lagerhuis juichte bij het noemen van de successen van Churchill en Beaverbrook in de Verenigde Staten en Canada evenals bij de overwinningen van de Russen en Nederlanders, doch Attlee ging snel over naar de reeds lang hangende quaesties over de verantwoordelijkheid voor het verlies van de „Prince of Wales" en de „Repulse" alsmede de vorming van een Geallieerde Oorlogsraad.

Attlee deelde aan het Lagerhuis mede, dat de Regering de „volle verantwoordelijkheid" heeft aanvaard voor de verliezen in het Verre Oosten, doch verklaarde dat de Commandanten op de grond niet de schuld moeten krijgen.

Vóór Attlee's speech hield het Huis een korte geheime zitting, terwijl hij een verklaring aflegde betreffende de toekomstige regelingen, die volgens de Regering ongewenst zijn om publiekelijk te worden bekend gemaakt.

Herbert Morrison.

De Secretaris van Binnenlandse Zaken, Herbert Morrison, verklaarde voor het Lagerhuis, dat er niets luxueus is aan de appartementen in de Holloway-gevangenis, welke worden betrokken door Sir Oswald en Lady Moseley, die werden vastgehouden onder defensie-regelingen. Moseley is Hoofd van de Britse fascistische partij en zijn echtgenote is een zuster van Unity Mitford, de vriendin van Hitler en andere nazie-leiders.

Kolonel L. S. Amery.

Kolonel L. S. Amery, Secretaris voor Indië, deelde aan het Lagerhuis mede, dat de Britse Regering „geen verdere voortgang kan maken in het oplossen van het probleem van Indië's status", tenzij er enige welwillendheid besta van de zijde der leidende partijen om samen te werken. „Het ligt in onze macht hen samen te brengen", zeide Amery.

Amery zeide te hebben gelet op verscheidene verklaringen en resoluties van Indische leiders, doch dat het hem spijt in geen daarvan een bevredigend antwoord te kunnen vinden op de oproep van onlangs door den Onderkoning gedaan voor eenheid en samenwerking met het oog op het gemeenschappelijke gevaar.

Hij zeide, dat de Regering de pogingen niet zal doen verslappen om te bevorderen dat een overeenkomst bereikt worde voor de vervulling van de beloften om Indië tenslotte te verheffen tot een Dominion, beloften, die hoewel onafhankelijk van de Atlantische brief gegeven, in volkomen overeenkomst zijn met de algemene beginselen, die in die verklaring bekrachtigd zijn.

Sir Archibald Sinclair.

De Minister van Luchtvaart, Sir Archibald Sinclair, verklaarde in een speech, dat Goot-Britannië de kracht niet onderschat heeft, doch het risico van een campagne in het Verre Oosten op zich nam met het volledige vertrouwen op de hulp der Verenigde Staten. Hij zeide: „Zeker hebben wij de risico's aanvaard in het Verre Oosten, doch wij aanvaardden die met onze ogen wijd open, met vertrouwen op de steun, die wij zouden krijgen van de machtige strijdkrachten der Verenigde Staten, indien Japan zich zou schuldig maken aan een daad van agressie. Dat vertrouwen zal niet misplaatst worden. De Verenigde Staten hebben ook het risico aanvaard ons te helpen tegen nazie-Duitsland. Wij hebben deze risico's op ons genomen om het heldhaftige Rusland te helpen en de Duitse en Italiaanse legers in Noord-Afrika te verslaan".

Sir Archibald zeide: „Zij, die de schuld geven voor de verliezen in het Verre Oosten aan de zogenaamde zelfvoldaanheid van de Regering in het onderschatten van Japans kracht zijn er volkomen naast. De zelfvoldanen zijn zij, die de kracht onderschatten van onze twee formidabele vijanden, Duitsland en Italië en die zich er niet van bewust zijn, dat om hen te bestrijden het uiterste van ons gevergd wordt. Tegen de politiek van het verspreiden van onze beschikbare bronnen hebben wij er de voorrang aan gegeven ons te concentreren op de Russische en Noordafrikaanse fronten, een politiek die ons reeds een grotere vrijheid van strategische manoeuvres heeft gegeven dan wij een maand of twee geleden hadden".

Anthony Eden.

Anthony Eden, de Britse Secretaris van Buitenlandse Zaken, ontkende in het Lagerhuis, dat er enige veronachtzaming bestond bij de Regering in het voorbereiden van de defensie van Singapore tegen een Japanse aanval. In antwoord op critiek over de verliezen in het Verre Oosten zeide Eden, dat als het cabinet overwoog om versterkingen te zenden naar het Midden-Oosten of Rusland in elke phase de aanspraken van Malakka onder het oog gezien werden. Hij zeide: „Indien wij krachtig waren, zou het een opzettelijke beslissing zijn geweest en niet een gebaseerd op onachtzaamheid." Tevens herinnerde hij het Huis er aan, dat Singapore sedert 1939 herhaaldelijk versterkt werd. Eden zeide, dat elke verworpen suggestie voor het zenden van ammunitie naar Rusland in de plaats daarvan voor Singapore zou kunnen zijn gebruikt. Hij zeide echter te weten, dat de voorraden een zeer waardevol aandeel hebben in de Russische militaire oorlogvoering en dat de Regering elke verantwoordelijkheid op zich neemt voor wat betreft het Verre Oosten. Hij ontkende, dat de beslissing om Griekenland te helpen een „sentimentele" geweest was, doch dat die genomen was met volle medeweten van de militaire autoriteiten.

Hij legde er de nadruk op, dat de Joegoslavische staatsgreep verband hield met de aanwezigheid van Britse troepen in Griekenland en dat hierdoor de Duitse aanval op Rusland 6 weken werd uitgesteld. Eden verklaarde, dat de Russische divisies, welke thans de Duitsers voor Moskou terugdringen, nieuwe zijn.

Eden zeide, dat de combinatie van het uitputten der Duitsers en de aankomst van deze nieuwe eenheden het getij had doen keren, doch waarschuwde, dat dit geen toekomstige tegenslagen voor het Duitse leger garandeert, dat nog steeds zeer sterk is. De conferenties op het Kremlin besprekende, zeide hij, dat men de gelegenheid had waargenomen Turkije ervan te verzekeren, dat zowel Groot Britannië als Rusland het krachtig en welvarend wensten te zien (Londen, (AP) 8.1).

PERSCONFERENTIE VAN ASSISTENT- SECRETARIS MC CLOY.

Het oorlogscommuniqué werd bij een persconferentie voorgelezen, waarbij John J. McCloy, assistent Secretaris van Oorlog, aan ondervragers mededeelde, dat de verliezen van de Verenigde Staten in de Philippijnen niet „zo groot" zijn. Hij zeide, dat volgens MacArthur de Japanse verliezen veel groter zijn.

McCloy zeide verder, dat het Departement van Oorlog een „overweldigend bewijs heeft ontvangen van de grote wil om te dienen" van personen over het gehele land sedert Roosevelt op Dinsdag het oorlogsdoel uiteenzette.

Hij zeide, dat een ding, welk verkregen werd, het tegengestelde is van Hitlers politiek om te verdelen en te heersen. „Er is eenheid van doel en eenheid van commando in de verenigde landen. Wij zullen zorgen voor de 60.000 vliegtuigen en de 45.000 tanks, die de President heeft gevraagd en er is een nieuwe vastbeslotenheid om de aanvallen tegen den vijand uit te voeren. De berichten van December toonden aan, dat bijna 57.000 man zich als vrijwilliger opgaven en de aanwijzingen zijn, dat de uiteindelijke rapporten zullen stijgen boven het maandelijkse totaal van 60.000." (Washington, (AP) 8.1.).

PERSCONFERENTIE VAN CORDELL HULL.

Cordell Hul gaf bij een persconferentie zijn vertrouwen te kennen over de conferentie te Rio de Janeiro op 15 Januari en was van mening, dat hierdoor de solidariteit van het halfrond nog meer zal worden versterkt. Hij zeide, dat de Noordamerikaanse delegatie met Sumner Welles aan het hoofd vertrekt met alle hoop op een bevredigende bijeenkomst. Hij zeide, dat de geest van solidariteit en gemeenschappelijke pogingen voor de vrede en veiligheid in dit halfrond reeds op bevredigende wijze waren gedemonstreerd. Hull weigerde echter commentaar te leveren op de gemelde verklaring van den Argentijnsen Minister van Buitenlandse Zaken Ruiz Guinazu, dat Argentinië niet zal meedoen aan enige beweging, waardoor het land belligerent zal worden of in belligerente acties zal worden betrokken tegen de As. De Secretaris legde uit, dat het volgens hem moeilijk is dergelijke quaesties op lange afstand te bespreken met de Argentijnse autoriteiten. Hij zeide, dat **een der voornaamste doeleinden van de conferentie te Rio is om de plannen op te helderen van verscheidene Amerikaanse Regeringen,** die zich thans gesteld zien voor de nieuwe situatie, welke ontstaat uit de Japanse aanval op de Verenigde Staten en de oorlogsverklaringen van Duitsland en Italië.

Hull zeide, dat een der voornaamste bedoelingen van de Noordamerikaanse delegatie naar de Rio-conferentie is om den anderen Republieken de oorlogstoestand voor te leggen, zoals zij die moeten zien in verband met de defensie van het halfrond. Hij zeide, dat ook pogingen zullen worden gedaan om gemeenschappelijke plannen en programma's te vormen om aan de situatie tegemoet te komen. Hij zeide, dat een meer effectieve samenwerking zal worden gezocht voor het uitvoeren van de plannen, die reeds beraamd worden, zoals de Inter-Amerikaanse pogingen om af te rekenen met de vijfde colonne en vijandige propaganda-activiteiten in dit halfrond (Washington, (AP) 8.1).

HET KANONNENVLEES.

Een aanvullend Russisch communiqué luidt als volgt: „De Duitse soldaten, die door Hitler als kanonnenvlees voor de Sovjet-strijdkrachten zijn geworpen, vriezende in hun gescheurde zomer ersatz-uniformen, lezen met steeds toenemende gretigheid de Russische strooibiljetten en zenden deze naar Duitsland in hun brieven. Dit heeft zulk een hoogte bereikt, dat het Duitse Hoofdcommando gedwongen is speciale orders uit te geven. Een dagorder van het 304e Duitse infanterieregiment werd veroverd door onze strijdkrachten en verklaart: „In enkele brieven naar Duitsland zijn Sovjetstrooibiljetten ontdekt. Eenieder, die de strooibiljetten op deze wijze distribueert dient den vijand en is onderhevig aan zware straffen. Elke poging moet worden gedaan om het zenden van strooibiljetten naar Duitsland te voorkomen" (Moskou, (AP) 8.1).

DE DUITSE PRODUCTIE.

Het Britse Ministerie van Economische oorlogvoering deelde mede, dat Duitsland meer vliegtuigen, tanks en duikboten produceert dan in de lente van 1941, hoewel de algemene productie van andere wapenen lichtelijk minder is dan het hoogtepunt, dat toen bereikt werd. (Londen, (AP) 8.1).

RASJID ALI TER DOOD VEROORDEELD.

De Britse radio deelt mede, dat volgens een bericht uit Bagdad, Rasjid Ali al Gailani, de Irakse Quisling en ex- Premier, bij afwezigheid ter dood veroordeeld is door een militaire rechtbank. (New York, (AP) 8.1.).

Het nieuws van vandaag.

Daar gaan de Nazies, blijft de kreet, die over de besneeuwde steppen van Rusland blijft gieren in heviger tumult dan een Curaçaose sirene voor luchtalarm, hoe angstaanjagend die gisteravond ook gebleken zijn, kan ontketenen.

De Nazies gaan er aan in het Noorden, in het Midden en in het Zuiden. Halverwege Smolensk zijn de Nazies reeds teruggedrongen

Op de Krim moeten de Duitsers zich terugtrekken, indien zij niet verloren willen gaan. Ellendiger dan Napoleons scharen zijn Hitlers benden eraan toe. De verkleumde Duitsers vluchten over naar de Russische kachels, gezellig, warm, nog niet vertechniseerd. De strooibiljetten stoppen ze in hun brieven naar Duitsland, zodat reeds maatregelen moeten worden getroffen. Men vraagt zich werkelijk af, hoe Hitler de Russische rampspoed zijner legers voor het Duitse volk geheim kan houden, als de radio's het uittoeteren, de couranten het schrijven en Duitsers zelf het vertellen. Vol verwachting is aller hoop gevestigd op het springen van de bom in Duitsland. (blz. 1).

In het Verre Oosten blijft het minder goed gaan. De Japanners vechten zich door de Britten heen. Hier en daar werden de Britten reeds teruggedrongen.

Zij hebben nu nieuwe strategische stellingen ingenomen aan de rivier Slim.

Kuala Lumpur, wereld-rubbercentrum en tweede stad van Malakka, wordt belegerd (blz. 3). Manilla, hoofdstad van de Philippijnen, is door de Japs in staat van beleg verklaard. (blz. 3).

Cordell Hull heeft in een persconferentie gezegd, dat de grote Panamerikaanse samenkomst van volgende week Donderdag in Rio de Janeiro, in de allereerste plaats als doel zal hebben de plannen van de Amerikaanse regeringen op te helderen. (blz. 1).

In het Britse Parlement werd door Clement Attlee (Prime Minister Nr. 2), Morrison. Amery, Archibald Sinclair en Eden gesproken (blz. 1). Ter sprake kwamen de quaesties van het Verre Oosten, Libye. Eden: er was geen veronachtzaming bij de regering ten aanzien van de defensie van Singapore. (blz. 1).

Onverantwoordelijk.

Wanneer invasie?

Met grote hardnekkigheid en echt Duitse „Gründlichkeit" tracht de vijand reeds ongeveer 2 maanden lang het Nederlandse volk te nazificeren. Maar hoewel hij daarbij over het gehele gezags- en propaganda-apparaat beschikt en geen enkele vorm van misleiding, bedrog, intimidatie of omkoping schuwt om zijn doel te bereiken, is hij er al die tijd niet in geslaagd — zal hij er ook niet in slagen, al duurt de bezetting nog jaren! — de ziel van ons volk te veroveren of te knechten.

Leegplunderen kon hij ons rijke land. Uitplunderen kon hij onze eens zo welgestelde burgers. Treinen vol levensmiddelen en alles wat verder van zijn gading en niet spijkervast was kon hij over onze Oostgrens slepen. De bajonetten waarop zijn macht steunde stelden hem in staat zich zelf te verrijken en ons land te verarmen. Maar dat de ziel van een volk niet met bajonetten kan worden veroverd heeft Hitler deze 20 maanden ondervonden. Wat hem met „schmeichlen" en het uitspelen van den een tegen den ander niet gelukte, zal hem evenmin met bedreigingen en met geweld gelukken. Integendeel, hoe meer hij het Nederlandse volk mishandelt en vertrapt, hoe meer eeuwenoude rechten en vrijheden hij het ontneemt, hoe on-Nederlandser hij het laat besturen, des te meer wordt de geest van verzet in de harten der Nederlanders aangewakkerd.

Dagelijks bereiken ons berichten uit Nederland over steeds weer nieuwe en scherpere maatregelen van den onderdrukker, welke alle tot doel hebben het verzet van ons volk tegen de nazie-dwingelandij te breken. Al vervullen deze berichten ons enerzijds met deernis om het leed dat onzen landgenoten wordt aangedaan en om het vele dat, in eeuwen opgebouwd, thans in enkele dagen wordt afgebroken, andererzijds doen zij ons hart zwellen van trots dat ons volk de tradities zijner voorvaderen zo heerlijk trouw blijft. Nooit waren de eenheid en de saamhorigheid van het Nederlandse volk hechter dan in deze zorgblijke tijden. Een volk dat zo dapper en eensgezind de grootste stoffelijke ontberingen en de zwaarste geestelijke kwellingen verduurt, zonder zelfs zijn gevoel voor humor, laat staan de moed te verliezen, kan en zal niet ondergaan! Integendeel, gelouterd door het gezamenlijk gedragen leed zal het Nederlandse volk herrijzen uit de poel van ellende waarin het thans is gedompeld!

Voor de Herrijzing van Neland zal ieder offer gebracht worden.

Nog groter wordt onze bewondering voor de onverzettelijke moed onzer lijdende en strijdende landgenoten in het moederland als wij ons voor ogen houden dat hun lijdensbeker nog lang niet tot de bodem is geledigd. Het Nederlandse volk weet —, onze Koningin heeft het er indertijd nog aan herinnerd — dat de laatste loodjes het zwaarst wegen. Het is er op voorbereid dat de verjaging van den vijand bloedige offers zal kunnen vergen en dat het land slechts ten koste van enorme verwoestingen van het Naziegebroed zal kunnen worden gezuiverd. En het is ten volle bereid deze offers voor de Herrijzing van Nederland te brengen.

Het spreekt echter vanzelf dat het evenals de bevolking van alle andere bezette gebieden vurig hoopt dat de bevrijding van het Duitse juk tot stand zal kunnen komen zonder dat daarvoor een herhaling op grote schaal van de verschrikkingen van de inval nodig is. Een wens welke gedeeld zal worden door ieder weldenkend mens die zich niet laat meeslepen door visioenen waarin hij den gehaten vijand uit ons land ziet wegranselen, visoenen waarbij juist omdat ze zo aantrekkelijk zijn **de keerzijde van de medaille: het bloedbad onder ons eigen volk, maar al te gemakkelijk vergeten wordt.**

Een ineenstorting van de Duitse weerstand als gevolg van de steeds scherper toegepaste blokkade en de ondermijning van het Duitse moreel door de onophoudelijke Raf-bombardementen zou voor de bezette gebieden en daarmede voor de gehele beschaafde wereld een heel wat verkieslijker einde van de oorlog betekenen dan een overwinning der geallieerde legers op het slagveld ooit zou kunnen brengen. Omdat nu eenmaal het slagveld helaas nooit op Duits maar altijd op bezet gebied zou liggen. En wat het uitvechten van de strijd op Noors, Belgisch of Nederlands gebied voor het land waar deze worsteling zou plaats vinden, betekenen zou in de moderne totale oorlog kan het voorbeeld leren van West-Rusland, dat één rokende puinhoop is geworden.

De Nederlanders vertrouwen op een verantwoorde invasie.

Ondanks deze gruwelijke, en voor een dicht bevolkt polderland als Nederland nog veel noodlottiger vooruitzichten, is het Nederlandse volk echter ten volle bereid de gevolgen te dragen van een strijd om zijn bevrijding, welke op zijn grondgebied zou worden uitgevochten, een strijd waaraan het zelf met geestdrift zou deelnemen. Terecht vertrouwt het echter **dat de opperste oorlogsleiding der geallieerden een invasie op het vasteland van Europa slechts dan zal gelasten als zij de overtuiging koestert dat de te harer beschikking staande strijdkrachten sterk genoeg zijn om een beslissende overwinning te behalen.**

Het lijkt ons ondenkbaar, dat thans reeds de geallieerde strijdkrachten een

„striking power" zouden hebben bereikt welke haar in staat zou stellen een invasie te volbrengen en het Duitse leger beslissend te verslaan. Hoe verleidelijk het denkbeeld voor onze bondgencten ook moet zijn om door een invasie „ergens in Europa" den dapper strijdenden Russen enige verlichting van de druk der Duitse legers te bezorgen, terecht laten Churchill en de zijnen het verstand de voorrang boven het hart. Afgezien van de vraag of de totale sterkte niet nog zó groot is dat het een invasie in West- of Zuid-Europa kan bestrijden zonder troepen aan het Oostfront te onttrekken mag de geallieerde oorlogsleiding het risico niet lopen dat de ontscheepte troepen wederom zouden moeten worden geëvacueerd en het verkregen bruggehoofd weer zou moeten worden ontruimd. Na alles wat er het laatste jaar gebeurd is zou een dergelijk slot van zulk een expeditie, zelfs al zou de evacuatie opnieuw „geslaagd" mogen worden genoemd, gelijk staan met een débacle, en eenvoudig fataal zijn voor de geallieerde zaak in bezet Europa.

Churchill wist dit alles natuurlijk zeer goed, en bepaalde zich daarom, zij het waarschijnlijk met een bloedend hart, tot zo krachtig mogelijke bombardementen van Duitsland en tot een maximum aán materiële hulp voor Rusland. Het lijkt eigenlijk het intrappen van een open deur om te betogen dat men het tweesnijdend zwaard van een invasie niet moet hanteren als men zich nog niet sterk genoeg voelt om er zware slagen mee toe te brengen. Toch blijkt het denkbeeld van een invasie als afleidingsmanoeuvre, wel te onderscheiden van een invasie als laatste phase van de eindafrekening, in sommiger ogen iets zeer aantrekkelijks te hebben.

Men schildert dan af, welk een geweldige invloed een — zij het ook tijdelijke — bezetting van Nederlands gebied, zou dus hebben op het Nederlandse moreel en de geestelijke weerstand van het volk. Men noemt gaarne de heilzame invloed die zou uitgaan op de gedragingen van de N.S.B.-ers, indien er zo zegt men een paar honderd of meer aan de bomen van het Haagse Bos en van vele andere bossen, die daarvoor uitstekend zouden kunnen dienen, zouden worden opgehangen.

Men vergeet dan evenwel de weerwraak van den vijand die zeer zeker ook niet mals zou zijn.

Het oordeel over deze lichtvaardige denkwijze, die toch nog velen koesteren.

Wij gruwen echter bij de gedachte aan de hopeloze ellende waarin het zou worden gedompeld en aan de barbaarse weerwraak van den vijand. Wij prijzen ons gelukkig dat de leiding van de oorlogvoering ons tot nu toe voor overhaaste daden heeft behoed, en dat ook Roosevelts laatste rede borg is, dat dergelijke onverantwoordelijke daden nog niet plaats zullen vinden.

Curaçao.

C 1945 MOEST STOPPEN.

In het schemerduister naderde automobiel C 1945. De duisternis liet niet toe den chauffeur te herkennen. Enkele politie-agenten zwaaiden met hun lampen om de wagen tot stilstaan te dwingen. Prompt stopte de auto. De agent, aan het raampje, legde uit:

„Mijnheer, uw voorlampen zijn niet goed verduisterd, de spleet is breder dan een centimeter."

Uit de duistere auto klonk de stem: „Maar het is toch precies volgens de voorschriften, haal het ding er maar bij." Rustig en verzekerd klonk het, als van iemand, die wist wat hij zeide.

„Zelfs de afstand van de spleet tot aan het peertje is niet goed gemeten. Komt u er maar eens even uit......"

Open ging het portier en mijnheer stapte uit. In stramme houding vlogen de agenten en verbrouwereerd klonk het:

„O, bent u het luitenant."

Uit de auto was gestapt Luitenant Emile Christiaan Johan Marie van de Laarschot, hoofd van de luchtbeschermingsdienst, die in burger gekleed op inspectie was. Zoals te verwachten was, bleken de beide agenten het mis te hebben gehad. De C 1945 was vanzelfsprekend wèl goed verduisterd.

DE VERDUISTERING.

Men hield de wacht.

Phase D. was gisteravond een succes. Zover wij op onze wandelingen door de binnenstad konden nagaan, hielden alle bewoners zich volkomen aan de voorschriften. Om 20 uur loeiden de sirenes en misschien een halve minuut later ging de straatverlichting uit. Duisternis viel over Willemstad en de prachtige sterrenhemel scheen schoner dan ooit. Het Brionplein was een ander plein geworden. Toen de beklemming verdwenen was van het geloei der sirenes, was het voorwaar nog niet zo onaangenaam op straat te vertoeven. Vrij van lawaai en zeker vrij te kunnen staan en gaan, waar men wilde, werd het wandelen door de binnenstad een genot, dat helaas, slechts door de oorlogstoestand kon verwezenlijkt worden. Voor de winkels zaten de meeste eigenaars op een stoel de wacht te houden en menige zakenman beleefde wellicht in weken het rustigste uurtje, dat hem tot nadenken bracht. Hier en daar ook stonden groepjes rustig te keuvelen.

Het Gouvernementshuis was in volslagen duister gehuld, geen lichtje scheen uit een der vensters. Hotel Americano en West End waren blokken zwart. Van het terras van Americano zag men slechts de lichtjes van twee brandende sigaren en iedere keer het even oplichten als de eigenaar de rook naar binnen haalde. Een soortgelijk schouwspel leverde het balcon van het Vicariaatshuis op. Bij Lido zaten in het schemerdonker achter het driekwart neergelaten scherm drie heren te babbelen rond een tafeltje. Dit scheen geheimzinnig. Een kelner hing onder het luik naar buiten te loeren. De Madurostraat met haar beruchte hoek was ook nu geen verlaten straat en in deze omgeving kreeg men een idee van de gevaren, die zulk een volslagen verduistering met zich mede brengt.

Het Schottegat lag prachtig te glimmen onder de sterrenpracht. Hoog in de luchten vloog het vliegtuig telkens weer gevangen in de bundels der zoeklichten. Een reportage over deze vliegtocht zal morgen nog in „Dagblad Amigoe di Curaçao" verschijnen.

Heel dikwijls vloog de oorlogsvogel precies in het kruispunt van twee, soms drie lichtbundels. Lichtkogels werden uitgelaten. Een kleine jongen vroeg ons wat dat vliegtuig daar heel hoog bij al die sterren doen moest. Onze eigenlijke uitleg begreep hij niet erg en toen hebben wij er maar een verhaaltje van gemaakt, hoe die snelle vogel daarboven van de ene ster naar de andere vloog, om die sterren te verduisteren door er zwarte doekjes voor te hangen. Maar ook dit verhaaltje geloofde hij niet, want alle sterren bleven schijnen en met haar schoonheid het hemelruim versieren.

Bij het Briontheater zat een witte figuur de wacht te houden en zijn zorgen te overdenken.

Af en toe kwam een auto voorbijgegleden en wij voor ons geloven, dat hier nog wel eens scherp gekeken mag worden, want de autolichten schenen ons dikwijls wel te sterk.

Voor de luchtbeschermingsdienst was deze oefening een groot succes en voor de mensen, die niet geleefd willen worden, was het een verademing: deze stille, schone avond.

DUURTEBIJSLAG.

Ook de Ambachtsschool St. Jozef verheugt zich.

Door verschillende omstandigheden van administratieve aard bleef de duurtebijslag voor de leraren van de ambachtsschool St. Jozef wat lang uit. Nu is echter alles in orde en hebben de leraren de hun rechtvaardig toekomende bijslag ontvangen.

Nog zijn er, is ons bij navraag gebleken, die geen duurtebijslag ontvangen hebben. Dit is een onbegrijpelijke houding, vooral nu de noodzakelijke levensmiddelen zeker in de loop der maanden veel meer dan 15% gestegen zijn.

Niet moet vergeten worden, dat de duurtebijslag slechts een herstel is van het overeengekomen loon.

POST NAAR NEDERLAND.

De Posterijen der V.S. delen ons mede, dat zij geen luchtpost meer aannemen voor Nederland, doch dat nog wel luchtpost — voor risico van den afzender — wordt aangenomen voor Zwitserland en Portugal.

Staaltje van vlotte brievencensuur: deze brief was afgestempeld op 30 December en arriveerde hier pas vanmorgen.

MGR. WULFING-VERENIGING.

Van het Bestuur der Mgr. Wulfingh Vereniging ontvingen wij het volgende:

„Hieronder laten wij een brief volgen door ons ontvangen van de Surinaamse Katholieke Missie bij het scheiden van het jaar 1941. Bij de heilwensen van de Missie voegden wij toe, een voorspoedig Nieuwjaar voor ieder lid en begunstiger van de vereniging; dat de Vereniging bloeie, en dat ieder lid tenminste één nieuw lid aanwerve.

Het Bestuur.

Paramaribo 28.12.'41.

Aan het Bestuur van de
Mgr. Wulfingh-Vereniging.

Hooggeachte Bestuur:

Bij het einde van het Oude Jaar en het begin van het Nieuwe wil ik in naam der Missie van Suriname, aan u allen mijn dank brengen voor de hulp en steun in dit jaar van en door u ondervonden, en meteen de beste wensen aanbieden voor 1942. Ik wens u Gods rijkste zegen toe over de Vereniging, dat zij veel goeds moge bereiken, alsook voor ieder van u persoonlijk. Moge de goede God u rijkelijk belonen voor de ijver en liefde, die u toont voor de Missie van Suriname. Wij beloven u ons gebed, opdat O.L. Heer onze zegewensen moge vervullen en het Nieuwe Jaar een zalig en voorspoedig jaar voor u doe zijn.

Nogmaals hartelijk dank, oprechte wensen en beste groeten.

Hoogachtend in Chr.
W.g. St. Kuyper C.ss.R.
Provicarius."

STATENLEDEN VOOR SURINAME.

De lijsten van de candidaatstelling voor de Staten van Suriname is 7 Januari jl. gesloten. Er zijn 9 lijsten met 18 candidaten. De namen met een sterretje ervoor zijn van zittende leden:

H. C. M. Bergen, *C. R. Biswamitre, B. W. H. Bos Verschuur, *A. T. Calor, D Coppoolse, *Dr. J. F. E. Einaar, S. F. Helstone, C. H. H. Jong Baw, *W. Kraan, *F. H. R. Lim A Po, J. A. Mac May, Joh. de Miranda, **Mr. J. C. de Miranda**, P. J. M. Payens, *Dr. J. W. del Prado, *Mevr. G. Schneiders-Howard, **D. J. B. Simons**, *G. P. Zaal.

De vetgedrukte namen zijn van oudleden uit een vroegere zittingsperiode.

ALGEMENE SURINAAMSE VERENIGING „JUSTITIA PIETAS FIDES".

Een voorzittershamers uit 10 Surinaamse houtsoorten.

Op de clubavond van bovengenoemvereniging van Dinsdag 30 December jl. werd een publiek van ongeveer 600 Surinamers met typisch Surinaamse voordrachten en liederen bezig gehouden.

Onder de aanwezigen bevond zich de heer J. H. Oliviera, die juist die morgen met vacantie op Curaçao was aangekomen.

Het was alsof er geen einde kwam aan het enthousiast applaus, toen de Voorzitter van JPE. Dr. R. J. Wix. uit handen van genoemden heer Oliviera, een uit 10 Surinaamse houtsoorten vervaardigde voorzittershamer ontving.

De hamer werd door den heer W. Abendanon te Paramaribo gedraaid en aan JPF ten geschenke aangeboden.

Prettig deed het aan toen de heer Oliviera de hoop uitsprak dat de hamer slechts die zaken zou doen passeren, welke zowel voor de Surinaamse kolonie op Curaçao als voor Suriname in het biezonder, van groot nut en belang zullen zijn.

De hamer, welke een lust is voor de ogen, zal van Zaterdag 10 Januari as. af in een der kasten van „La Casa Amarilla" met vermelding van de diverse houtsoorten, worden uitgestald.

FOTO'S NIEUWJAARSRECEPTIE GOUVERNEUR.

Men deelde ons nog mede, dat bij de nieuwjaarsreceptie die jl. Woensdag ten paleize is gehouden, door de heren Hiss & Crumbay verschillende foto's zijn genomen, o.a. van verschillende consuls en andere autoriteiten.

NEDERLAND.

MINISTER KERSTENS BEËDIGD.

H.M. de Koningin nam de eed af van Piet Kerstens, thans Minister van Handel, Industrie, Scheepvaart, Landbouw en Visserij (Londen, G.P.D. 9.1).

BEHANDELING VAN JODEN IN NEDERLAND.

Een Jodin, die pas uit Nederland arriveerde, deelde mede, dat de Joden niet slechts al hun geld moeten afstaan en zich niet in het openbaar mogen mengen met niet-Joden, doch dat zij in feite nooit zeker zijn van hun leven.

Joden worden van de straat opgepikt of uit hun woningen gesleept en verdwijnen soms gewoon. De berichtgeefster deelde mede, dat zij elke avond de kleren van haar echtgenoot verborg en als de bel ging, zij ging opendoen, terwijl haar echtgenoot naar boven ging in een speciaal gebouwde schuilplaats. De Joden dragen geen gele armbanden of een Bethlehem-ster, doch hun identiteitskaart is gemerkt met een grote letter J. (Londen, G.P.D. 9.1).

ZUID-AMERIKA.

BELANGSTELLING VAN HET VATICAAN VOOR DE RIO-CONFERENTIE.

Het Andi-agentschap deelde mede, dat Vaticaanse autoriteiten „grote belangstelling" hadden getoond voor de conferentie te Rio de Janeiro en zeiden, dat de Heilige Stoel wenst, dat een „rechtvaardige en langdurige vrede terugkere voor de wereld en de oorlog zich niet verder uitbreide." Een autoriteit zeide: „Men kan zich wel voorstellen wat de wensen van de Heilige Stoel zijn in verband met de conferentie, waarvan een der voornaamste taken is: het bestuderen van de nieuwe orde, waarover de Paus Zijn ideeën en richtlijnen gaf in Zijn Kerstboodschap tot de wereld" (Vaticaanstad, (AP) 8.1).

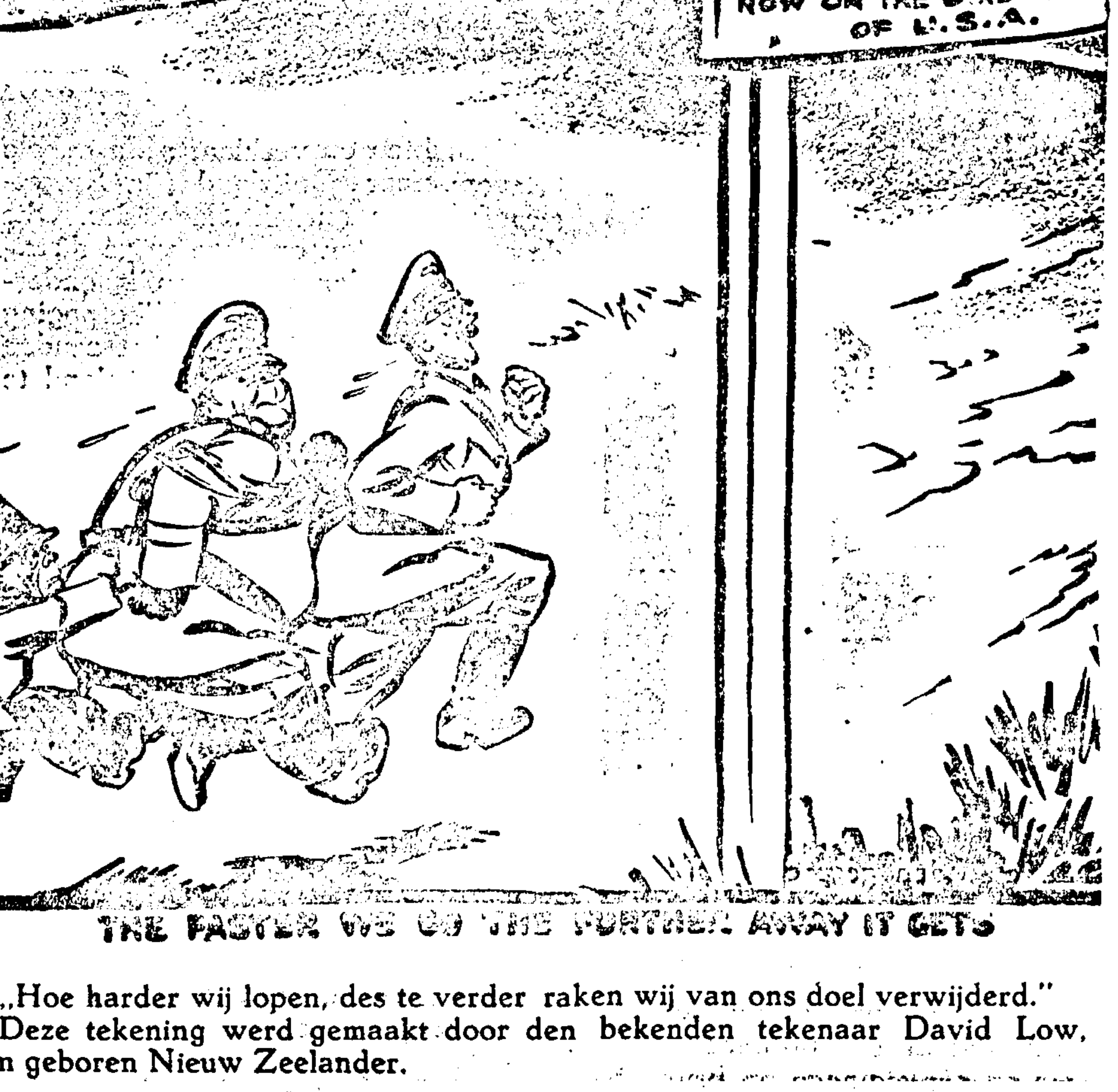
VOORSTEL VAN URUGUAY.

Het cabinet van Uruguay gaf opdracht aan zijn delegatie naar de conferentie te Rio de Janeiro om voor te stellen dat alle Amerikaanse Republieken de diplomatieke relaties verbreken met alle Asmogendheden en haar geallieerden.

Ook besloot men er bij de Amerikaanse naties op aan te dringen alle mogendheden die tegen de As vechten, te beschouwen als non-belligerenten (Montevideo, (AP) 8.1).

VENEZOLAANSE DELEGATIE NAAR RIO.

De Braziliaanse Ambassadeur in de Verenigde Staten gaf een afscheidsfeest aan de Venezolaanse delegatie naar de conferentie te Rio de Janeiro. Aan het hoofd van de delegatie staan de Ministers van Buitenlandse Zaken en Financiën. Men zal waarschijnlijk op 9 Januari vertrekken. (Caracas, (AP) 7.1).

„Hoe harder wij lopen, des te verder raken wij van ons doel verwijderd."
Deze tekening werd gemaakt door den bekenden tekenaar David Low, een geboren Nieuw Zeelander.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 11 Jan. 1941: A-Klasse	Jong Holland 1 — Transvaal 1 (Elfrink)
Zondag 11 Jan. 1941: B-Klasse	D.T.S. — Hercules 2 (H. Rog)
Zondag 18 Jan. 1941: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Curaçao 1 (Visser)
Zondag 18 Jan. 1941: Juniores vriends.	Jong Holland Jr. Jong Curaçao Jr. (H. Rog)
Zondag 25 Jan. 1941: A-Klasse	Hercules 1 — Transvaal 1 (Ankoné)
Zondag 25 Jan. 1941: B-Klasse	S.U.B.T. 2 — Arsenal (L. Willems)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 11 Jan. 1941: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (Jesurun)
Zondag 25 Jan. 1941: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Jong Curaçao 1 (Pengel)

KAMP SUFFISANT.

Zondag 11 Jan. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — Jong Curaçao 2 (A. van Loon)
Zondag 18 Jan. 1941: B-Klasse	K.S.L.I. 2 — Arsenal (A. van Loon)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

AAN ALLE B-KLASSE SCHEIDSRECHTERS.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis heeft het Bestuur besloten alle B- en C-klasse wedstrijden, die aan de A-klasse wedstrijden vooraf-gaan, precies om 16.— uur te stoppen.

De heren scheidsrechters worden verzocht hieraan streng de hand te houden.

AAN M.

Anonyme brieven worden niet behandeld en gaan rechtstreeks in de prullenmand; de door u aangeroerde quaestie betreft overigens de Administratie.— Red.

FILM.

Het mysterie van de Witte Kamer (West End) speelt rond een gebouw, dat over het algemeen voor ons, oningewijden, omringd is door allerhande geheimzinnigheden. De film zal voor ons daarom een grote aantrekkingskracht uitoefenen. Soms krijgen wij iets van hetgeen wij zo dikwijls in detective-romans en een enkele maal in de courant omtrent de handelwijzen der geneesheren onderling lezen, in levende beelden voor onze ogen, als de bedienaars van het mes bij een operatie den misdadiger van een hunner collega's trachten te ontmaskeren.

Dat de heren in quaestie beter met de vuist weten om te gaan en er zeker meer ondervinding mee hebben, dan wij in het werkelijke leven wel eens hebben mogen meemaken, stemt ons tot grote geruststelling voor het leven onzer mede-burgers en onszelven.

Een echte detective-roman film vol intrigue en verdachtmakingen.

Van de Fronten.

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog No. 51, gebaseerd op berichten, die tot 9.30 uur E.S.T. ontvangen werden, luidt als volgt: „De gevechten op de Philippijnen variëren in intensiteit volgens berichten van alle delen van het front. De operaties zijn klaarblijkelijk een voorbereiding voor een grote algemene aanval door den vijand. Japanse versterkingen worden naar het front gevoerd en de aanwijzingen duiden op een hernieuwing van het offensief door den vijand. Generaal MacArthur rapporteert, dat het moreel en de vastberadenheid van de Amerikaanse en Philippijnse troepen hoog zijn en dat kan worden gerekend op een vootgezette weerstand met vaardigheid en moed.

Voor de eerste maal in verschillende dagen hadden er geen vijandelijke luchtaanvallen plaats op de fortificaties aan de Manilla-baai. De vijandelijke luchtactiviteit duurt voort. Er valt niets te melden van andere gebieden. (Washington, (AP) 8.1.).

DE STRIJD IN MALAKKA.

Het communiqué van Singapore luidt als volgt: „De vijandelijke infanterie en tanks onderhielden gisteren gedurende de gehele dag de druk op het beneden-Perakfront. Op een punt slaagden de tanks erin onze defensies te doorbreken. Onze strijdkrachten zijn teruggedrongen ten Zuiden van de rivier Slim.

Wij leden enkele verliezen in kannonnen en transporten. In het gebied van Selangor zijn er enkele aanwijzingen van vijandelijke filtrering naar het Oosten. Overigens bleef de situatie onveranderd. Niets behoeft te worden bijgevoegd aan het bericht van gisteren uit het gebied van Pohang. Nieuwe berichten uit de Staat Klang delen mede, dat er enkele ongevallen werden aangericht door de vijandelijke luchtaanval van Dinsdag. In de vroege uren van hedenmorgen voerden onze vliegtuigen een aanval uit op het vliegveld te Gong Kedak. Een aantal brisant- en brandbommen werd geworpen op het doel, doch nauwkeurige waarnemingen van de resultaten werden belet door de laaghangende wolken."

Alzo gaven de Britten toe zich terug te trekken uit de Perak- provinvie aan de Westkust van Malakka onder een zware Japanse druk naar een nieuwe linie in het Noorden van de provincie Selangor, welke Kuala Lungur dekt, de hoofdstad van de Malakka Staten en de tweede stad van Brits Malakka. Het communiqué, dat de terugtrekking bekend maakte, zeide dat deze noodzakelijk was gemaakt doordat de Japanners waren doorgedrongen in de defensielinie in het Zuiden van Perak. De nieuwe defensielinie ligt langs de rivier Slim, een zijtak van de rivier Bernham, welke de provincies Perak en Selangor scheidt.

Zelfs deze linie zou in gevaar kunnen worden gebracht door Japanse strijdkrachten, die waren doorgedrongen langs de kust naar Kuala Selangor op ongeveer 35 mijl ten Noord- Westen van Kuala Lumpur.

Het communiqué sprak van enige filtrering in Oostelijke richting van dit gebied uit. Zulk een operatie heeft klaarblijkelijk tot doel door te dringen achter de defensielinie langs de rivier Slim. Het front langs de Slim strekt zich onregelmatig uit over het binnenland door de Staat Pahang naar de Oostkust ergens tussen Kuantan op 190 mijl ten Noorden van Singapore, en de grens tussen Pahang en Johore op weinig meer dan 75 mijl van deze sterkte. De Britten gaven toe, dat zij zich van Kuantan hadden teruggetrokken.

De defensie van Singapore, gedurende een maand reeds een opeenvolging van kort stand houden langs natuurlijke defensielinies, telkens gevolgd door een terugtrekking voor de overweldigende aantallen van den vijand, concentreerde zich hedenavond op Kuala Lumpur, wereldcentrum van ruwe rubber. Alzo is gedurende een maand vechten sedert de Japanners het grote offensief in het Verre Oosten openden, de bedreiging voor Singapore ongeveer 200 mijl nader gekomen over het groene snikhete Malakka van de Noordelijke grens in de richting van Singapore (Singapore, (AP) 8.1).

STAAT VAN BELEG IN MANILLA

De radio van Singapore zeide, dat de Japanners de Staat van Beleg afkondigden in Manilla en alle publieke inrichtingen, hospitalen en motorvoertuigen in beslag namen en het bevel uitvaardigden, dat niemand zich in of uit de stad mag begeven (Bombay, (AP) 8.1).

DE PRIJS VOOR WAKE ISLAND.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat volgens nieuwe berichten Wake Island het totale aantal Japanse schepen, dat daar verloren ging, bracht op 7. Dit totaal omvatte een stijging van 2 schepen, een torpedojager en een kanonneerboot. Aanvankelijk was het verlies voor de Japanners gemeld als zijnde een kruiser, een duikboot en 3 torpedojagers. Tegelijkertijd deelde het Departement mede, dat de bevelvoerende officier van een duikboot der Aziatische vloot het zinken bekend maakte van een vijandelijk transportschip. Bovendien bracht de duikboot 3 vijandelijke vrachtschepen tot zinken, elk geschat op 10.000 ton. (Washington, (AP) 8.1).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het nachtelijke Russische communiqué luidt als volgt: „Op 8 Januari hebhebben onze troepen in enkele sectoren van het front het offensief voortgezet en belet, dat de vijand zich zou ingraven. Enkele bewoonde plaatsen werden bezet. Op 6 Januari werden 23 Duitse vliegtuigen vernietigd en niet 11 gelijk eerder gemeld was. Op 7 Januari werden 11 Duitse vliegtuigen vernietigd. Wij verloren 4 toestellen. Een afdeling heroverde 19 plaatsen bij gevechten op een dag, terwijl een andere een Duitse trein veroverde, geladen met materialen en tanks.

Tegen het einde van December drongen moedige Russische patriotten in Charkov door en bliezen een huis op in de Dzerzjinski Straat waar Duitse officieren waren ingekwartierd. 1 Duitse Generaal en 9 officieren werden gedood". (Moskou, (AP) 8.1).

DE KRIM-CAMPAGNE.

Een overzicht van de Krim-campagne werd gepubliceerd in „Izvestia", dat zeide, dat de Duitsers 7 divisies hadden opgehoopt op de toegangswegen naar Sebastopol met midden-December en dreigden de defensies van de haven te doorbreken op 27 December, doch dat een tegenaanval door een brigade mariniers van de Zwarte Zee-vloot hen terugdreef. Toen landden de Russische strijdkrachten van de Causus, in wat „Izvestia" noemde een van de meest glorievolle hoofdstukken der geschiedenis van deze patriottische oorlog, op het schiereiland van Kerch op 26 December door sneeuwstormen en hoge zeeën. Een tweede landing werd op 3 Januari uitgevoerd te Feodosiya 50 mijl verder aan de Kust van Kerch. Duitse en Roemeense strijdkrachten in die sector zouden thans op de vlucht zijn.

De Russische verdedigers van Sebastopol doorbraken de Duitse belegering van die vlootbasis aan de Zwarte Zee en openden een nieuw offensief in de campagne om den indringer van de Krim te verdrijven. Militaire berichten zeiden, dat de Russische troepen, oprukkende van de heuvelachtige toegangswegen van Sebastopol, de eigen posities van de Duitsers verpletteren, welke zij haastig veranderden van offensieve in defensieve posten en dat niettegenstaande de heersende stormen de Zwarte Zeevloot samenwerkt in de operatie.

De berichten zeiden, dat het garnizoen van Sebastopol tot het offensief overging, nadat de Duitsers enkele strijdkrachten weghaalden uit die sector om de eenheden te versterken, die teruggedreven werden van het schiereiland van Kerch door de Russische landing aldaar. De Duitse troepenbewegingen van Sebastopol naar de Kerch-sector worden onderworpen aan hevige bombardementen en beschietingen en naar vermeld zou een colonne vernietigd zijn. Intussen zou de Russische strijdmacht, welke van de Caucasus geland was aan de Oostelijke kust van de Krim van de Zee van Azov bereikt hebben ten Noorden van Feodosiya en zo het gehele schiereiland van Kerch hebben afgesneden. (Kuibysjev, (AP) 8.1).

RUSSISCHE VERSTERKINGEN.

Betrouwbare bronnen deelden mede, dat het Rode Leger pas getraïnde troepen in een „eindeloze stroom" stort in het offensief aan het Moskoufront, dat Moschovsk bereikt heeft, halverwege naar Smolensk.

Deze troepen gebruiken in beperkte mate de wapenen, die men gedurende de laatste twee maanden van de Duitsers heeft veroverd. Belangrijke hoeveelheden kleine wapenen werden veroverd alsmede een grote hoeveelheid ammunitie.

De Russen hebben de reserves van manschappen echter nog niet aangetast, die zij zo snel mogelijk bewapenen. Het Rode leger, dat thans in het offensief is, bestaat grotendeels uit troepen, die getraind zijn in de 6 maanden sedert de oorlog begon en deze training heeft voortgang op een schaal, zodat meer manschappen geleverd worden dan verloren gaan in de strijd. Op het Krim-front pogen de Duitsers nog steeds de Russische troepen te verdrijven, die geland waren te Eupatoria, doch de bronnen te Londen zeiden, dat zij geen betrouwbare inlichtingen hadden of het Rode Leger en de Zwarte Zeevloot in staat geweest zijn de oorspronkelijke strijdmacht te versterken. (Londen, (AP) 8.1).

HET FINSE FRONT.

Het Finse communiqué deelt mede, dat de Russen voortgaan de Finse linies te bestoken in een voortgezet winter-offensief, doch verklaarde, dat de Russen geen biezondere voortgang maken en op sommige plaatsen zelfs grond moesten afstaan voor de Finse tegenaanvallen. Verder zeide, het communiqué, dat meer dan 1100 Russen gedood werden bij de gevechten van gisteren (Helsinki, (AP) 8.1.).

HEROVERING EN HEROVERING

Een Zwitsers bericht deelde mede, dat de Finnen het eiland Hogland in de Golf van Finland hadden heroverd. Slechts twee dagen geleden zeide een bericht uit Berlijn van het Stockholmse nieuwsblad „Dagens Nyheter", dat de Russen Hogland van de Finnen heroverden, die het twee weken te voren hadden genomen (Londen, (AP) 8.1).

TUSSEN 1 EN 6 JANUARI.

De radio van Moskou deelde mede, dat volgens berichten van het front tussen 1 en 6 Januari de Duitsers meer dan 8000 manschappen en officieren verloren aan doden aan het Zuidwestelijk front. De radio zeide, dat meer dan 130 dorpen werden bevrijd en een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal werd veroverd. (Moskou, (AP) 8.1.).

DE TERUGTREKKING VAN ROMMEL.

Een militaire commentator zeide, dat Rommels beslissing om zich terug te trekken uit Jedabya waarschijnlijk voortkwam uit de „ongewoon geschikte gelegenheid om te ontsnappen nu regen en modder de achtervolging zo moeilijk maken".

Hieraan voegde hij toe, dat Rommels terugtrekking mogelijk ontstaan is uit aanvallen van de Raf op zijn verbindingslinies naar Tripoli, waardoor belet werd, dat hij al de voorraden kon aanvoeren, die hij nodig had om lang stand te kunnen houden. Aangezien de modder de Britse tanks echter belet om over het open land te snellen om hen op te vangen, kunnen de Duitse gemechaniseerde transporten tijd winnen om zich langs de kustweg terug te trekken, wijl het weer uitgebreide bombardementen uit de lucht belet.

Betreffende Attlee's verklaring in het Lagerhuis, dat de Briten opereren op 600 mijl van het startpunt in de Libyse campagne, opperde de commentator de mening, dat mogelijk gerefereerd werd naar de wegenafstand van Alexandrië, waar zich de eigenlijke Britse voorraadbasis bevindt, tot het gebied rond Jedabya. Hij zeide, dat Rommels strijdkrachten zouden kunnen worden onderworpen aan een bombardement van de zee, terwijl zij zich langs de kustweg terugtrekken, hoewel de bombarderende schepen zouden worden blootgesteld aan duikboot- en luchtaanvallen evenals aan het gevaar van op mijnen te lopen. (Londen, (AP) 8.1).

20,000 ASGEVANGENEN IN LIBYE.

De Britse radio zeide, dat 20.000 as-gevangenen, waaronder 5.500 Duitsers, door de Britten in Libye genomen werden sedert het offensief in November begon.

Hieraan werd toegevoegd, dat vele andere gevangenen nog niet geteld zijn. (New York, (AP) 8.1).

MALTA HEEFT 10 MAAL LUCHTALARM.

Een bericht van Malta deelt mede, dat 10 maal het luchtalarm klonk gedurende de laatste 24 uur, waarvan 5 in de nacht. Enkele personen werden gedood en gewond en enkele particuliere bezittingen beschadigd. (Londen, (AP) 8.1).

OLIEBRONNEN OP BRITS BORNEO DEGELIJK VERNIELD.

Een officiële Britse zegsman verklaarde dat de olie-bronnen, raffinaderijen en pijpleidingen op Brits Borneo vernield zijn volgens het plan vóór de Japanse bezetting. Hieraan voegde hij toe: „Er kan geen grond zijn voor het bericht, dat de Japanners enige olie verkrijgen. Dit moet onmogelijk zijn, tenzij zij nieuwe bronnen aangeboord hebben en nieuwe raffinaderijen hebben gebouwd." (Londen, (AP) 8.1.).

RAF-AANVALLEN.

Van gezaghebbende zijde wordt medegedeeld, dat bommenwerpers van de Raf in de nacht de vlootbasis te Brest hebben aangevallen. De dokken te Cherbourg werden ook gebombardeerd. (Londen, (AP) 9.1).

INDIE VOERT OORLOG

VAN EEN NEDERLANDSE EN EEN DUITSE DUIKBOOT.

De Nederlandse Admiraliteit maakte bekend, dat een Duitse duikboot in de Middellandse Zee tot zinken werd gebracht door een Nederlandse duikboot, welke opereert met de Britse vloot. Hieraan werd toegevoegd, dat 12 officieren en matrozen van de getorpedeerde duikboot werden opgepikt en aan land werden gezet in een Britse haven door het Nederlands vaartuig (Londen, (AP) 8.1.).

VRIJWILLIGERS IN INDIE.

Binnen enkele uren nadat een oproep door de radio was gedaan voor inlandse vrijwilligers voor de luchtbeschermingsdienst ter bewaking van Batavia's kampongs (Indische wijken), gaven meer dan 300 Indonesische mannen en vrouwen zich op. De vrijwilligers werden geregistreerd in Batavia's Gemeentelijke hospitaal en zullen ogenblikkelijk beginnen met het volgen van een cursus in het verlenen van de eerste hulp. De echtgenote van den Gouverneur-Generaal stortte een belangrijke bijdrage in het fonds voor het inlandse defensiewerk (Batavia, (AP) 9.1).

WERELDNIEUWS.

RELATIES TUSSEN EGYPTE EN VICHY VERBROKEN.

Het Egyptische Ministerie van Buitenlandse Zaken verbrak de diplomatieke relaties met Vichy, „omdat de aanwezigheid van de Vichy-diplomaten in Egypte Groot Britannië's militaire macht in gevaar zou kunnen brengen" (Caïro, (AP) 8.1).

EGYPTE VERBREEKT RELATIES.

De Britse radio deelde mede, dat Egypte de diplomatieke relaties heeft verbroken met alle landen die in oorlog zijn tegen Groot-Britannië. (New York, (AP) 9.1).

LIJST VAN QUISLINGS.

De verbannen Geallieerde Regeringen zullen lijsten maken van de wreedheden, die door de nazies in haar land worden bedreven. Ook zal men lijsten maken van Quislings. Dit alles zal worden gedaan met het oog op een geschikte actie als de tijd daartoe aanbreekt. Het onderwerp zal worden besproken in een conferentie te Londen op 13 Januari door de Poolse, Tsjechoslowaakse, Nederlandse, Noorse, Griekse, Joegoslavische en Belgische Regeringen. De Britse en alle andere geallieerde Regeringen zullen waarschijnlijk hierbij vertegenwoordigd worden (Londen, (AP) 9.1).

FRANSE POLITIEMAN DOODGESCHOTEN.

De Parijse politie maakte bekend, dat terroristen gisteravond een Fransen politieman hebben doodgeschoten, die de Duitse garage bewaakte aan de Boulevard Magenta. De moordenaars ontsnapten (Vichy, (AP) 8.1).

HONGAREN SCHIETEN OP MENIGTE.

Gezaghebbende kringen zeiden, dat Hongaarse troepen vuurden op drommen van opstandigen te Vukovar in Karpaten-Roethenië, nadat de Hongaren voedsel hadden opgeëist in dat gebied. Velen zouden gedood en gewond zijn. (Londen, (AP) 8.1).

VRIJE FRANSE COMMANDANT GEDOOD.

De radio van Brazzaville in Frans Æquatoriaal Afrika deelde mede, dat Kolonel Pijeaud, Commandant van de Vrije Franse luchtmacht in Noord-Afrika, overleden is aan de verwondingen, die hij opliep toen zijn vliegtuig werd neergehaald bij een aanval „van een buitengewoon gevaarlijk karakter". (Londen, (AP) 8.1).

ALLERLAATSTE NIEUWS

Luitenant Generaal Delos C. Emmons verklaarde te Honolulu, dat een vijandelijke aanval op de Hawaii-eilanden elk ogenblik kan plaats vinden, doch „dat wij niet verrast zullen zijn en de eilanden zullen houden." De Generaal zeide, dat de eilanden een sleutel zijn aan deze zijde van de Stille Oceaan en het verlies daarvan een ernstige quaestie zou zijn. De Generaal zeide echter: „Wij zullen Hawaii niet verliezen."

De radio van Tokio deelt mede, dat de Britse troepen, die het Noordelijk deel van de Staat Selangor op Malakka verdedigen, in een algemene terugtocht zijn in de richting van Negri Sambilan op ongeveer 210 mijl ten Noorden van Singapore in West-Malakka. Het Japanse nieuwsagentschap Domei zeide, dat de Britten haastig bruggen en wegen vernielden langs hun linie van terugtocht. Hieraan werd toegevoegd, dat de verwarring zich zelfs tot de Zuidelijke sectoren van de Staat Selangor uitbreidde, waar de Britse troepen zich zouden voegen in de algemene terugtocht.

Het Hoofdkwartier te Singapore deelde mede, dat de Britse strijdkrachten in het gebied van de rivier Slim in een hevig gevecht gewikkeld zijn met de Japanners en dat de verliezen aan beide zijden groot zijn. De Japanners openden met een infanterie-aanval en wierpen daarna tanks en met trucks vervoerde infanterie in de strijd. Rome meldde een luchtaanval op de Britse vlootbasis te Alexandrië, waar een slagschip van de Valiant-klasse en een van de Barham-klasse zouden zijn beschadigd en een Britse kruiser van de Phoebe-klasse tot zinken zou zijn gebracht. Londen ontkende het Italiaanse bericht prompt.

Het communiqué te Caïro deelt mede, dat de Britse mobiele colonnes voortgaan druk uit te oefenen op de vijandelijke achterhoede, die de terugtrekking van de hoofdmacht dekt in de richting van El Agheila.

Batavia meldt, dat 3 Japanse bommenwerpers gisteren Tarakan aanvielen. 1 Daarvan werd vernietigd en de gehele bemanning kwam om het leven. Geen der bommen, welke werden geworpen door de 2 overige vliegtuigen, trof doel.

Een urgent bericht uit Moskou deelt mede, dat „de vijand de terugtocht voortzet in vele sectoren van het front met verlies van grote hoeveelheden manschappen, tanks, trucks en kanonnen. Het initiatief is ontwrongen uit de handen van den vijand. De Duitse machine is gebroken."

Australië bewondert Indië.

[Luchtpostcorrespondentie van den Amigoe-correspondent te Batavia].

Edeleer Ch. O. van der Plas bezocht onlangs, evenals nu Luitenant Gouverneur Generaal Hubertus J. van Mook met een groep journalisten, Australië. Na zijn terugkomst hield hij voor de Nirom een causerie, die ons uit Indië werd toegestuurd.

Australië, aldus de heer Van der Plas, is een werelddeel, uitgestrekter dan de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Het Noorden ligt in de tropen, het Zuiden kent felle koude en het klimaat van Tasmanië lijkt op dat van Schotland.

De bodem is weinig vruchtbaar, de regenval gering en onregelmatig.

Dit land is op de woestijnen na geheel ontgonnen voor landbouw en vooral voor veeteelt en zelfs met millioenen kilometers prikkeldraad afgepaald. Dat deed een kleine bevolking van moedige en hardnekkige kolonisten, die zelfs nu pas zeven millioen zielen telt. Dat is een millioen minder dan Nederland en minder dan Groter Londen of New York. En toch telt dit land twee steden van meer dan een millioen inwoners en drie van tussen de drie- en vierhonderd duizend.

De zware ontginningsarbeid, de weerbarstige aarde, de grote ruimten hebben de Australiërs gemaakt tot een krachtig, vreesloos en werkzaam volk, vaak breed van blik en opvattingen en nooit klein of min: eenvoudig, open, hartelijk en gastvrij. Deze eigenschappen en een diep gevoel voor het recht van ieder mens te leven in menselijke waardigheid hebben geleid tot een maatschappij, waarin een ieder gelijkwaardig is en zijn eerlijke kans krijgt. En dit alles maakt, dat de Australiër tegelijk zeer individualistisch is en toch zich natuurlijk in een gemeenschappelijke orde voegt. Het is opvallend, dat er ook in de grote steden, behalve wat verkeerspolitie, nooit politie te zien is.

Geheel Australië werkt mede aan de oorlogvoering.

Zó alleen is te verklaren de formidabele oorlogsinspanning van Australië en daarover zult ge wel het meest willen horen. Van deze kleine bevolking zijn ruim 200.000 vrijwilligers over zee gegaan om het recht van een ieder op menselijke waardigheid te verdedigen en tevens het geliefd Australië en het in stilte vereerde Engeland.

Bovendien worden voor het Empire Air Training Scheme een zeer groot aantal, uit 193.000 andere vrijwilligers uitgezochte, prima kerels getraind. Een kwart millioen man wordt als militie voor de eigen verdediging op de modernste wijze als vliegers en met tanks opgeleid in vele vliegkampen en in het grootste en modernste tank-trainingkamp ter wereld. Daarbij houdt men landbouw en veeteelt in stand.

En toch vindt men nog mensen voor een formidabele oorlogsindustrie. De beroemde Broken Hill-fabrieken te Newcastle, de grootste en meest efficiënte in het gehele Britse Rijk, begonnen reeds in 1938 projectielen te maken. Zij hebben zich dit jaar enorm uitgebreid, en o.m. in enkele maanden een magnesiumfabriek gebouwd en in bedrijf gesteld. Al hun munitie leveren zij tegen kostprijs aan het land. Zij hebben 24.000 arbeiders in dienst.

In 1938 is men ook begonnen met een vliegtuigfabriek, die nu reeds twee soorten vliegtuigen in grote hoeveelheden aflevert en alles zelf maakt, ook de motoren. Daarnaast staat een nieuwe gouvernementsfabriek, die lange-afstandbommenwerpers in elkaar zet.

Munitiefabrieken heeft men over de verschillende staten verspreid opgericht. De Commonwealth of Australia is zelf fabrieken gaan bouwen.

De staten werken mede. Zo richtte men met personeel van Zuid-Australië in tien weken de gebouwen voor een munitiefabriek te Finsburg op met een enorme productie. En wat nog kraniger is: alle machines, op enkele modellen na, zijn in de werkplaatsen van de Zuidaustralische Staatsspoorwegen gebouwd. Die fabriek wordt nu verdubbeld.

Een fabriek van ontploffingsmiddelen, benevens chemische industrie, die ook de granaten en andere munitie laden zal, werd ook in Zuid-Australië dit jaar opgezet. De eerste onderdelen worden in November in bedrijf gesteld.

Men hoopt begin dit jaar klaar te zijn. De fabriek is dan zestien vierkante kilometers groot. Tegelijk bouwt men enige kilometers verder magazijnen. Die worden tien vierkante kilometers in oppervlak.

Toch vindt men nog werkvolk om autostrada's aan te leggen. En toen om strategische redenen het nodig bleek 650 km. autoweg aan te leggen als de ontbrekende schakel in de verbinding van Port Darwin met Zuid-Australië, werd dat voor de gezamenlijke wegaannemers van Australië in precies negentig dagen klaargespeeld.

Ook met scheepsbouw is men bezig. Jagers staan op stapel, ook koopvaardijschepen tot twaalfduizend ton.

Ge zult vragen, hoe is dat mogelijk. Hebben zij niet gesmokkeld met het bevolkingscijfer? Neen. Maar er zijn uiteraard vele oorzaken. Een daarvan is, dat Australië alle mineralen bevat, die nodig zijn voor een dergelijke oorlogsindustrie. Maar het allerbelangrijkste is, dat het Australische volk door en door doordrongen is van de gedachte, dat ieder mens in menselijke waardigheid moet kunnen leven, en bereid is daarvoor te strijden. Men voelt diep, dat het op het ogenblik gaat om dit grote goed.

Australië waardeert en bewondert Nederlands Indië.

Ge zult vragen: hoe staat Australië tegenover ons Nederland, en in het bizonder tegenover Nederlands Indië. Ik kan u zeggen, dat wij daar van alle kanten met de grootste hartelijkheid en vriendschap zijn ontvangen.

Men heeft voor Nederlands Indië een buitengewoon grote waardering. Men heeft diepe bewondering voor ons, en wel zeer in het biezonder voor het feit, dat de regering zo rustig en zelfstandig bleef, nooit onbeheerst is opgetreden, nooit agressie heeft gevoerd, maar ook nooit een bedaringspolitiek heeft willen voeren. Dit werd ons voortdurend van alle zijden bevestigd en de minister-president Curtin, en ook de premier van Zuid-Australië gaven daaraan tijdens de persdiners uiting. De heer Curtin bracht bijv. naar voren hoe Nederlands Indië, dat toch klein was in bewapening, rustig zijn zelfstandigheidspolitiek heeft gevoerd, zich nimmer heeft laten intimideren, nimmer onredelijk is geweest en toch geen enkele maal een bedaringspolitiek heeft gevoerd. Hetzelfde werd, met groter klem door premier Playford gezegd.

Maar, er is meer. Men voelt zich aan ons verbonden. Men weet, dat ook wij in dit land erkennen het recht van den mens op leven en veiligheid, in menselijke waardigheid. En dit geldt niet alleen ons, Nederlanders, doch ook deze onze andere landgenoten hier. Onze Indonesische landgenoten, die meereisden, hebben een uitmuntende indruk gemaakt. „Perfect gentlemen and capable fellows", bekwame kerels, noemde men hen. Ook onze Chinese medereizigers wonnen de sympathie en ik spreek de waarheid, wanneer ik zeg, dat de heer Ang op de laatste avond in de Alaide de geestigste speech van de gehele reis gehouden heeft. Met veel luim en scherts, gemengd met ernst heeft hij ons doen voelen hoe ons aller het met elkaar verbonden is.

Deze merkwaardige harmonie van de verschillende bevolkingsgroepen in Nederlands Indië heeft grote indruk gemaakt. Men ziet ons inderdaad als een volk van zeventig millioen zielen, en men voelt zich in idealen aan ons verbonden. Ook wij willen voor ieder een leven in menselijke waardigheid, men weet zeer wel, dat wij bereid zijn ons gebied tegen iedere agressie tot de laatste centimeter te verdedigen en dus een barrière van Australië zijn. Maar juist door onze onderlinge verbondenheid en verscheidenheid zijn wij ook een brug, een brug met de rest van de wereld en in het biezonder een brug naar het Oosten. In Australië is men uit zijn isolement ontwaakt. Dat isolement kan niemand Australië kwalijk nemen. U heeft wel begrepen welk een inspanning nodig was om dit ongerepte land open te leggen, te ontginnen, in te passen en te brengen tot wat het nu is.

Nederlands Indië is een voorbeeld voor de wereld.

Pas toen het zo ver was, kon men om zich heen gaan zien. Men heeft nu begrepen, dat in deze wereld geen wereldvrede mogelijk zal zijn, tenzij men elkander begrijpt en eerbiedigt en zij, die dit begrijpen elkander steunen.

Toen ik in een van mijn tafelredes er aan herinnerde, dat wij een barrière waren, die wij zouden verdedigen, en een brug naar Azië, werd ik later verschillende malen aangeklampt. De mensen, die dit deden, zeiden: „Ge hebt lang niet genoeg gezegd; Nederlands Indië is door zijn gevoel voor onderlinge eerbiediging voor de gehele wereld een voorbeeld, en in het biezonder voor Australië. U zegt, dat u bij ons veel heeft kunnen leren op het gebied van industrie, bewapening enz., en dat wij u daarmee kunnen helpen. Ik zeg u, dat Nederlands Indië veel kan leren aan Australië, dat niet alleen een brug, maar ook een leermeester, die ons de weg zal wijzen naar een goede toekomst."

De Australiërs hebben mij ook van alle kanten gezegd, dat onze zaak de hunne is, dat zij staan of vallen met ons. Maar zij strijden ook, en dat heeft voor ons nog meer waarde, opdat wij straks tezamen de vrede moeten winnen. Zij hebben mij gezegd, dat wanneer deze oorlog afgelopen is, het er op aankomt een vrede te stichten, die blijvend zal zijn, een vrede, die een waarborg zal zijn voor alle mensen om te leven in menselijke waardigheid, om te leven als mens, en niet als slaaf of dier. De Australiërs zijn er diep van overtuigd, dat ons land en het hunne tezamen een pijler kunnen bouwen voor het grote gebouw van deze vrede en tezamen vanuit dit deel van de Stille Oceaan kunnen medewerken om een gelukkiger, beter en veiliger bestaan te bouwen voor onze kinderen en onze kindskinderen.

Aan het slot van zijn voordracht, herinnerde de heer Van de Plas er nogmaals aan, dat wij ons niet alleen gelukkig moeten prijzen, dat onze nabuur een flinke kerel is, die voor zijn land en idealen vecht, maar dat bovendien deze naaste buur ons zeer verwant is in zijn idealen en streven, en die, wanneer deze oorlog gewonnen is — en wij zullen winnen — met ons zal samenwerken om een goede en vertrouwde wereld op te bouwen.

MEDESTRIJDERS IN DE STILLE ZUIDZEE.

Duizenden Australiërs vechten op Malakka tegen de Japanners. Hier ziet men de „Anzacs", zoals deze Australische soldaten genoemd worden, marcheren door de straten van Syde op de vooravond van hun vertrek naar Singapore

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Nassi goreng. Morgen: Bruine bonen garni. Zondag: Chicken Chow Main.

Agenda:

Vr. 9 Jan. 19.30 Comp. bilj. „A" kl.
Za. 10 Jan. 18.30—20.30 Kinderbiosc.
Ma. 12 Jan. 19.30 Comp. bilj. Hoofdkl.
Ma. 12 Jan. 20.00 Repetitie toneelver. Emmastad.
Di. 13 Jan. 19.30 Comp. bilj. „B" kl.
Wo. 14 Jan. 20.30 Causerie te houden door Mr. Eduard Elias.
Do. 15 Jan. 19.30 Comp. bilj. „C" kl.

WACHTDIENSTEN: Vr. 9 Jan.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. Voncken, tel. 304, Amalia van Solmslaan 5.
Scheepvaart Afd. Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Prot. Gem. Emmastad: Zondag, 11 Januari 1942. Kerkdiensten: 8 uur Jeugdienst; 9.30 en 19.00 uur; voorganger Ds. Th. Steenstra.

Zangkoor der Prot. Gem. Emmastad: Zoals medegedeeld, wordt as. Maandagavond 20 uur in het Jeugdhuis Rio Canario een gezellige avond gehouden voor alle leden. Wij verwachten, dat de dames haar heren en de heren hun dames mee willen brengen. Ook as. nieuwe leden zijn hartelijk welkom.

Zondagschool der Prot. Gem. Emmastad: Zondag 11 Januari as. beginnen de Zondagsschool weer en verwachten wij alle kinderen op de gewone tijd, 11 uur 's morgens. Nieuwe leerlingen, mits niet jonger dan 6 jaar zijn hartelijk welkom.

Voetbal: Zondag 11 Januari as. [illegible] uur Junioren-wedstrijd **„Asiento"** — **„S.D.O."**. Terrein Rio Canario, scheidsrechter Hr. De Nieuwe.

Sportclub „Asiento": Zondag 11 Januari as. de lang verwachte wedstrijd in Asiento's regioenen, waarop [illegible] kapitalen zijn verwed: **„Negropont"** — **„Rio Canario"**. Terrein Rio Canario, aanvang 16.30 uur. Scheidsrechter Jansen.

Kerkberichten.

Week van Zo. 11 t/m 17 Jan. 1942.
In de ritus der Dominicanen:
Zo.: Feest van de H. Familie.
Za.: H. Antonius, Abt.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK.
Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
4.45 H. Mis.
6.— Uitreiking H. Communie.
7.— Kindermis.
8.30 Plechtige Hoogmis ter ere van de H.H. Driekoningen.
19.— Lof voor de vrede.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
19.— Rozenhoedje.
Wo.: 7.30 Pontificale Requiem voor de overleden Zusters van de Congregatie der Eerwaarde Zusters Penitenten Recollectinen der Onbevlekte Ontvangenis.
Do.: 19.— Lof.
Vr.: 7.— Plechtige H. Mis voor het geestelijk welzijn van de Zusters van de Congregatie der Eerwaarde Zusters Penitenten Recollectinen der Onbevlekte Ontvangenis.
Za.: 7.— Plechtige H. Mis voor het geestelijk welzijn van de Zusters van de Congregatie der Eerwaarde Zusters Penitenten Recollectinen der Onbevlekte Ontvangenis.
Biechten: 's morg. na mis, 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170 spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Wo.: 19.30 Congregatie jongens.
Vr.: 6. — Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Plechtige Hoogmis.
19.— Plechtig Lof met feestpredicatie door Pater Clemens Lamers O.P.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Ma.: 5.45 Gezongen H. Mis uit dankbaarheid voor het werk der Zusters van de Congregatie der Eerwaarde Zusters Penitenten Recollectinen der Onbevlekte Ontvangenis.
Wo.: 19.— Vergadering der leden van de Sint Tharcisius-vereniging.
Do.: 7 — Congregatie voor de meisjes
Vr.: 6. — Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.)
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwé.
Pastoor A. C. de Valk O.P., [illegible] telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:
5.— His. Mis
8.30 Hoogmis (P)
18.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis. [illegible] van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef. spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag

Zondag:
5.— H. Mis (P); 8.— Hoogmis [illegible]
18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve Za.)
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. Mis 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GEST.
Zo.: 7.— H. Mis: 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil zeggen: preek of gebeden in de Papiamentse of Nederlandse taal gehouden worden.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

ALS VROUWEN WRAAK NEMEN.

Door alle eeuwen heen heeft de mens niet alleen gevoelens van wraak gekoesterd, doch ze ook op de een of andere manier tot uiting gebracht. Dat ook grote vorstinnen hiervan niet vrijgebleven zijn, is ons uit talloze voorbeelden in de geschiedenis bekend, waarvan wij er hier enkele noemen:

Keizerin Josephine, de gemalin van Napoleon Bonaparte, zou eens bezoek ontvangen van de vrouw van een hoog geplaatst officier. De keizerin hield niet van haar, zij droeg haar zelfs om de een of andere reden een hartgrondige haat toe, waaraan zij op de volgende wijze lucht gaf.

Voordat het bezoek plaats had, liet de keizerin informeren, welke de kleur was van de japon, die de dame in quaestie zou dragen en toen zij hiervan kennis had gekregen, liet zij in allerijl de zitkamer, waarin zij haar gast zou ontvangen, geheel opnieuw stofferen.

De bekleding van de stoelen, de gordijnen en tapijten, zelfs het behangsel werd veranderd in een blauwe kleur.

Dat zulks een kostbare geschiedenis was, deed er bij Keizerin Josephine weinig toe; zij bereikte volkomen het doel, dat zij ermede beoogde, want haar vijandin, die bij het bezoek een diepgroene japon droeg, leek smakeloos en ordinair gekleed, omdat de groene kleur afschuwelijk afstak bij al het blauw van de zitkamer.

Ook Catharina de Grote van Rusland had met de uitoefening van haar wraak veel succes; hier viel zelfs haar gemaal, Tsaar Peter III, als slachtoffer van haar wraakgevoelens.

Deze Tsaar was namelijk een groot bewonderaar van Frederik den Groten, die in zijn rijk vele belangrijke hervormingen had aangebracht.

De Tsaar ging in zijn bewondering voor dezen vorst zelfs zo ver, dat hij dezelfde veranderingen ook in Rusland wilde invoeren, doch hij stuitte op grote tegenstand, vooral bij de Oud-Russen, die van al deze hervormingen niets wilden weten.

Hoewel Catharina een Duitse prinses van geboorte was, stond zij aan de zijde van de Oud-Russen. Zij wist zelfs te verhinderen, dat de hervormingen in Rusland ingang vonden, hetgeen vanzelfsprekend hevige conflicten tussen den Tsaar en zijn gemalin ten gevolge had.

Op zekere dag kwam het tussen de beide echtgenoten tot zulk een hooglopende scène, dat Tsaar Peter in blinde woede zijn gemalin, ten aanschouwe van de gehele hofhouding, een flinke oorveeg toediende.

Catharina, die door zulk een grove belediging ten zeerste gekwetst en vernederd was, zon op wraak.

Door tussenkomst van haar gunsteling, Graaf Orlow, wist zij in contact te komen met de samenzweerders, die haar gemaal naar het leven stonden.

Er werd een aanslag op den Tsaar gepleegd, die gelukte. En zijn gemalin besteeg als Catharina II de troon van Rusland.

Zij had de haar aangedane belediging volkomen gewroken!

Ook de grote Koningin Victoria van Engeland bleek niet vrij van wraakgevoelens te zijn geweest, hoewel zij deze steeds op een humoristische manier uitte.

Het gebeurde tijdens haar regering, dat haar nieuwe gezant in Bolivia een feest bijwoonde, dat door den dictator Mariano Melgarejo gegeven werd. Deze eiste, dat zijn gasten zijn maîtresse als hun gastvrouw zouden begroeten, aan welke eis alle bezoekers gehoor gaven, behalve de Britse gezant, die pertinent weigerde.

Mariano Melgarejo was hierover zo verbolgen, dat hij bevel gaf, den gezant geheel ontkleed en achterstevoren op een muilezel de stad uit te zetten.

Koningin Victoria vatte de schandelijke behandeling, die haar gezant had ondervonden op als een belediging haar koninkrijk aangedaan. Zij was hierover zo vertoornd, dat zij haar eersten minister liet ontbieden, aan wien zij opdroeg, Bolivia van de wereldkaart te verwijderen. Op de vraag van den onthutsten minister, op welke wijze hij dit moest doen, nam de koningin een schaar ter hand en knipte zelf de gehate republiek uit de hofwereldkaart weg.

Hierdoor komt het, dat Bolivia op de wereldkaart, die in het Engelse Lagerhuis hangt, slechts als een zwarte vlek is aangegeven.

Verduistering en mode.

In bijna geheel Europa heeft de durende verduistering in elk geval één enkel voordeel gebracht: het weer opleven van huiselijkheid en intimiteit van het familieleven. Dat zelfs de kleed- ontwerpsters met die nieuwe mogelijkheid rekening hielden blijkt wel uit het toenemen allerwegen van wat men een huisjas noemt. Deze jas, die met de vroegere min of meer slordige kimono of huisjapon weinig gemeen heeft, lijkt in sommige gevallen in zoverre nog op een jas, doordat ze gemakkelijk kan worden omgeslagen.

Van de toch zo moderne ritssluiting schijnen in elk geval de Europese ontwerpers teruggekomen, want in alle nieuwe collecties verschijnen deze jurken (soms bepaald luxieus, zodat men bijna aan avondkleding zou denken) met gezellige knoopsluitingen.

Bij de eenvoudige, vaak donkerkleurige jurken, die soms aan de chambercloaks van de heren herinneren, zijn deze onopvallend van donker galalieth of overtrokken stoffen knopen. Vaak is de jurk zeer lang, reikend tot de enkels en de jas tot onder aan toe dichtgeknoopt. Een wijde rok zorgt voor bewegings-vrijheid en de garnering is tot een minimum beperkt — in vele gevallen slechts tot een monogram op het borstzakje of in plaats van een ceintuurgesp.

Het is eerder in de geklede modellen, dat men allerlei vindingen ziet. Deze bijna steeds lange gewaden doen zeer leuk aan, terwijl een stijlherinnering vaak met een lintgarnering, een kanten jabot, een heupdrapering, tot het romantische tijdvak teruggaat. Psychologisch is deze drang naar grotere vrouwelijkheid zeker in harde tijden als deze te verklaren; daar vele vrouwen in net grauw van een uniform gestoken zijn en ook anderszins een meer in stijl zijnde soberheid in kledij betrachten. Des te aangenamer is de sensatie zich in de intimiteit van eigen kamer of boudoir te kunnen laten gaan, zij het dan ook slechts tot de grens van enkele meters kant en lint!

Bij ziekte of voor jonge moeders zijn deze wijdrokkige gewaden, die omgeslagen kunnen worden, zeker zeer bruikbaar, vooral hier in de [illegible]pen, waar men gaarne en veel [illegible] kledij verwisselt.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Beschuit met omelet (6 personen).

6 beschuiten, 4 eieren, 2 afgestreken eetlepels suiker, ½ stokje vanille, [illegible] scheutje rode wijn of vruchtensap, plm. 50 gram boter.

Drenk de beschuiten in de [illegible] waarin wat suiker is opgelost [illegible] wat vruchtensap. Zorg, dat ze [illegible] breken. Roer de eierdooiers glad [illegible] het gespleten stokje vanille en de [illegible] ker. Klop het eiwit zo stijf mogelijk. Laat de boter in een koekepan [illegible] ten, maar zorg, dat ze niet bruin wordt. Bak hierin de onderkant der beschuiten mooi bruin. Keer de beschuiten en bedek deze met een flinke [illegible] van het eimengsel, waarvoor men [illegible] eiwit zo luchtig mogelijk met de [illegible] dooiermassa heeft vermengd.

Doe nu een deksel op de pan en [illegible] deze op een heel zacht vuur. Laat [illegible] eimassa stollen en dien het gerecht daarna onmiddellijk op, daar anders de omelet weer gaat zakken.